

[Ib Nøriund.]

lov og altså underkastet de omskifteligheder, som man i øvrigt kender fra tingets arbejde.

Jeg skal gerne udtale en betænkelighed ved, at man inddrager samvirket med internationale bankkonsortier i et af forslagene. Jeg beklager opretholdelsen af bindingsbestræbelserne. Jeg mener, at faglig hjælp er noget af det, der fremfor alt burde udvides, og jeg opfatter centerets arbejde som et forsøg på at styrke denne side af sagen.

Jeg er enig i de betragtninger, som har været fremført om nødvendigheden af at drøfte hele problematikken her om den nye økonomiske verdensorden, så meget mere som Danmark har den skam at vaske af, at man stemte imod chartaet om nationernes økonomiske rettigheder ved den forrige FN-samling.

**Steen Folke (VS):**

VS stemte imod lov om internationalt udviklingssamarbejde som det eneste parti i maj 1971, da denne lov blev vedtaget. Det nuværende forslag indebærer kun nogle mindre justeringer i forhold til loven, dog med et enkelt væsentligt tilbageskridt, nemlig de ændringer, der sker, for så vidt angår u-landsforskningen. Det er noget, jeg vil vende tilbage til, men noget, som alene gør, at vi også vil stemme imod dette lovforslag.

Den nuværende lovs formålsparagraf indeholder smukke ord om social fremgang og politisk uafhængighed, men i realiteternes verden ser tingene anderledes ud. U-landshjælpen bidrager rent faktisk til at gøre u-landene mere politisk afhængige af giverlandene, og hjælpen kommer som regel de velstillede til gode. Der er med andre ord i almindelighed ikke tale om social fremgang for den brede befolkning! I foråret havde vi et interessant møde med generalsekretæren for en latinamerikansk arbejdersammenslutning her på Christiansborg, et møde, hvori bl. a. også hr. Lasse Budtz og hr. Stinus, der er ordførere her, deltog. Han sagde: „U-landshjælp det er at tage penge fra de fattige i de rige lande og give dem til de rige i de fattige lande.“ Hans karakteristik af u-landshjælpen rammer noget væsentligt. Det er ikke A. P. Møller og F. L. Smidth der betaler den danske u-landshjælp; det er helt overvejende de almindelige skatteydere, det

er lønarbejderne og andre med jævne indtægter. Omvendt er det i de fleste u-lande ikke de almindelige bønder og arbejdere, som får gavn af u-landshjælpen, men en lille overklasse, som sidder på den politiske magt.

U-landshjælpen er kun en lille del af de økonomiske og politiske forbindelser mellem de rige og de fattige lande. De økonomiske forbindelser omfatter først og fremmest handel og investeringer, og handelen har som bekendt i årtier udviklet sig til ugunst for u-landene. De har fået mindre og mindre for deres råvarer og har samtidig måttet betale mere og mere for de importerede industrivarer. U-landshjælpen må ses som hjælp til en udvikling i u-landene, der først og fremmest er i overklassens og i de udenlandske selskabers interesse, de multinationale selskaber først og fremmest. De rige kapitalistiske landes hovedinteresse i forbindelse med u-landene er at sikre, at de forbliver åbne for udenlandsk privatkapital, og at den ulige handel kan fortsætte, eller sagt med andre ord har de rige kapitalistiske lande en fundamental interesse i, at de fattige lande ikke bliver socialistiske, i hvert fald ikke sådan som Kina, der trak sig helt ud af det økonomiske system.

Den danske u-landshjælp adskiller sig ikke principielt fra den u-landshjælp, der gives af andre højtudviklede kapitalistiske lande. Den indgår som et lille byggeelement i det projekt, der går ud på at opretholde og videreudvikle forbindelserne mellem u-landene og i-landene inden for rammerne af det kapitalistiske verdenssystem.

Foruden det mere generelle sigte har den danske u-landshjælp også den funktion på forskellige områder at støtte dansk erhvervsliv. De statslån, der ydes u-landene, er som bekendt bundet til indkøb af varer i Danmark, hvilket i mange tilfælde betyder, at u-landene får varer, der både er dyrere og dårligere end dem, de kunne købe i andre lande. Tilsvarende er der i loven, som den foreslås ændret, en række bestemmelser i § 7, § 8 og § 9, der angår eksportkreditgarantier, investeringsgarantier og endelig den såkaldte industrialiseringsfond. Alle disse bestemmelser tager direkte sigte på at støtte dansk erhvervsliv i navnet af u-landshjælp. Jeg kan godt sige med det samme, at VS agter at stille det ændringsforslag til